

Johan Schep

De Kananese vrouw

Matteüs 15:21-28

O vrouw, groot is uw geloof

‘En Jezus ging vandaar weg’ (vs. 21). In de vorige verzen zien we een godsdienstig volk, bij wie het hart in werkelijkheid ver van God verwijderd was. Jezus gaat nu naar een streek, die om zo te zeggen het verst verwijderd was van berouw (vgl. Matt. 11:22). Hij wilde ook daar verzoening brengen. Hier ontmoette Jezus een heidense vrouw, die uiterlijk ver van God verwijderd was, maar in haar hart Hem zocht. Zij woonde daar, omdat zij uit een vervloekt geslacht stamde, dat door Jozua in ballingschap verdreven was. Die vrouw vormde een groot contrast met het volk waar Gods zegen heerste!

De Heere kent orde! Er wordt van ons gevraagd Zijn orde te aanvaarden, te gehoorzamen en eruit te leven. Het kan zo zijn dat wij Zijn orde maar niets vinden! Maar als wij Zijn orde aanvaarden, zullen wij gezegend worden. Het is belangrijk dat er bij God geen aanzien des persoons is (Rom. 2:11). ‘En zie’ (Matt. 15:22). Er volgt iets belangrijks. Er kwam nu redding voor haar. Het karakter van de Kanaänieten was dat zij zich niet overgaven. Wie zich aan God overgaven, waren Rachab en haar familie. Rachab had gezegd: ‘Wij weten (Joz. 2:9-10). Als dat volk zich aan God had overgegeven, zou het gezegend zijn. Deze vrouw aanvaardt Gods orde, en alles wat zij zegt is juist! Zij spreekt zoals Rachab. Zij vroeg niets voor zichzelf en sprak Jezus driemaal aan als Heer (Matt. 15:22,25,27). Daarin lag haar overgave besloten. Haar dochter leed door toedoen van een vreselijke demon.

De meeste mensen hadden nog niet door dat Jezus de Messias was. Maar deze vrouw riep Hem aan met Zijn Messiaanse titel: Zoon van David. Zij vroeg om genade en sprak Hem aan als Heer en Zoon van David! Je zou nu toch wel een positieve reactie verwachten van Jezus? Het is belangrijk om te weten dat deze titel alleen voor het Joodse volk gold. Hij was voor haar niet de Zoon van David en niet de Messias van Israël. Die titels horen alleen bij het Joodse volk.

Jezus antwoordde haar totaal niet (Matt. 15:23). Ik heb dit altijd zo vreemd gevonden, omdat Jezus bekend staat vanwege Zijn bewogenheid met alle mensen in nood. Ik ben nu pas de grote betekenis van Gods orde gaan inzien. Die vrouw riep de Heer aan als de Zoon van David. Maar als zodanig had Jezus niets met deze vrouw uit de heidenen te maken, en daarom antwoordde Hij haar ook echt niet.

Belangrijk is wel dat Hij haar niet wegstuurde, en dat is wat de discipelen wilden. Zij zeggen: zij roept ons na. Zij wilden niets met haar te maken hebben en deelden niet in de gevoelens van meegevoel van de Heer. Daarom gaat Jezus op die opmerking van de discipelen in. Hij wijst op het doel van Zijn zending. Zijn eerste opdracht geldt de verloren schapen die tot het volk Israël behoren. Hiermede stelt Jezus vast dat Israël net zo verloren is als die vrouw! Er is alleen hoop voor hen die dat erkennen. Die vrouw krijgt hoop en begrijpt dat alles gebaseerd is op Zijn genade. Zij heeft een volhardend geloof!

Zij vraagt of Hij haar te hulp wil komen in haar nood. Het antwoord van Jezus is nog afwijzender! Eerst zei Jezus in bedekte termen dat zij niet bij Israël hoorde en dus geen deel aan Zijn zending had. Nu zegt Hij dat zij niet bij de kinderen van Israël hoorde, maar bij de volken, die Hij ook 'honden' noemt! Jezus heeft met Zijn schijnbare hardheid bereikt dat de vrouw haar plaats voor God erkende. Evenals Mefiboset zag zij zichzelf als een dode hond (2 Sam. 9:8).

De kruimels worden de honden niet toegeworpen, maar ze vallen op de grond zodat de hond die uit genade kan eten. Daardoor blijft hij wel in leven en kan hij genieten van het brood. Niemand die ooit een beroep op de genade van God heeft gedaan, heeft dat tevergeefs gedaan. Jezus antwoordt uit de volheid van Zijn hart. Voor de tweede keer in dit evangelie erkent Hij een groot geloof van iemand uit de volken (vgl. Matt. 8:10). Beiden namen een plaats van zelfoordeel in en accepteerden Zijn orde. Beiden dachten gering van zichzelf. Daarom ontving deze vrouw en ook haar dochter de rijke genade van God.

Conclusies

- (a) Je kunt stormen als iets positiefs zien. Haar bezeten dochter bracht deze vrouw bij Jezus. Je maakt altijd de juiste keuze als je met je problemen en zorgen naar Jezus gaat. Wij hebben geen rechten. Alles is genade! Dan kan de Heere handelen overeenkomstig Zijn goedheid.
- (b) Je laat een vlieger altijd op bij tegenwind. De Kananese vrouw kreeg tegenwind. Dat maakte haar meer vastberaden. De Heere laat soms moeilijke dingen toe in ons leven voor een hoger doel. John Bunyan zei: Als mijn leven zonder vrucht is, maakt het niet uit wie mij prijst. Als mijn leven vrucht draagt, dan maakt het niet uit wie mij bekritiseert.
- (c) Je moet Gods orde in je hart aanvaarden. Als wij Gods orde aanvaarden ten aanzien van Israël en de volken, dan mogen wij weten dat de volken gezegend zullen worden als het geestelijk goed gaat met Israël. Lees a.u.b. voor jezelf Ezechiël 37:28; Zacharia 8:23 en 14:1-16.
- (d) Je moet weten dat Jezus ons nooit wil beledigen. Een mooi karakter in de Bijbel is Kaleb, en zijn naam betekent: trouwe hond. De Kananese vrouw was niet beledigd. Zij was het met Jezus eens! Dat is het teken van overgave en het aanvaarden van je positie. Jezus gehoorzaamde nauwlettend de orde en ingevingen van Zijn Vader (Joh. 5:19, 30). In Zacharia 14:16 zien we dat er een overblijfsel van de volken komt om te aanbidden in Jeruzalem.
- (e) Je moet weten dat het beste nog komt. Alle honden zijn elke dag weer blij, als de kinderen worden gevoed. Wij profiteren er nu al van en in de toekomst nog meer (Rom. 11:15-36). Het verlossende woord van Jezus kwam in Matteüs 15:28. Toen bracht deze vrouw met haar grote geloof vreugde voor het hart van de Heiland (Hebr. 11:6). Ons geloof in Jezus is het belangrijkste. Als wij het met God eens zijn, geeft Hij ons de wensen van ons hart en oneindig veel meer (Ef. 3:20).

Oude Sporen 2020

